

BISPENOMINASJON I TUNSBERG 2018

Tilleggsnominert 4. april 2018, til stillingen som biskop i Tunsberg

Øystein Magelssen

BISPENOMINASJON I TUNSBERG

CURRICULUM VITAE

NAVN: ØYSTEIN MAGELSSEN

PERSONLIGE OPPLYSNINGER

Fullt navn: Øystein Magelssen
Fødselsdato: 20. mai 1966
Nåværende stilling: Generalsekretær, Norges KFUK-KFUM
Ordinasjonsdato: 18. desember 1994
Ordinasjonssted: Oslo domkirke

UTDANNING:

Årstall:	Studium:	Studiested:
1993:	Cand. theol.	Menighetsfakultetet
1994:	Praktisk teologisk seminar	Menighetsfakultetet

(Spesialavhandling: «På terskelen til Guds møterom. Kristen forkynnelse blant ungdom i et religionspedagogisk og aktuelt praktisk-teologisk perspektiv».)

ANDRE KURS OG ANNEN FAGKOMPETANSE MED RELEVANS FOR BISPETJENESTEN:

2013: «Prestens kall», studium av Dietrich Bonhoeffer og Henri Nouwens pastoralteologi. (Studium ved Luther Seminary, St. Paul, USA)

2013: «Kunsten å snekre en preken – med prostiet som verksted» (MF/PF)

Fra tidligere: Ulike kurs i endringsledelse, styrearbeid, arbeidsmiljøopplæring HMS og kriseterapi, individuell arbeidsveiledning (1995-98), samt arbeidsveiledningsgruppe for proster (2000-2015).

ARBEIDSERFARING:

Årstall:	Stillingsbetegnelse:	Arbeidsgiver:
2015-d.d.	Generalsekretær	Norges KFUK-KFUM
2009-2015:	Prost i Drammen	Tunberg bispedømme
2000-2008:	Prost i Hallingdal	Tunberg bispedømme
1995-1999:	Kapellan 1 i Ål i Hallingdal,	Tunberg bispedømme
1990-1994:	Ulike stillinger i KFUK-KFUM: Ledertreningssekretær (Asker og Bærum) Prosjektleder («TT'92», Tenåringstreff) Fung. kretssekretær (Asker og Bærum)	
1986-1989:	Senterleder, Høvik Ungdomssenter	Høvik menighet / Norges KFUK-KFUM

RELEVANTE VERV

Årstall:	Verv/rolle:
2017-d.d.	Leder av representantskapet, Kirkelig Ressurssenter mot vold og seksuelle overgrep
2011-2015:	Styreleder, Norges KFUK-KFUM.
2011-2015:	Styreleder, KFUK-KFUM Internasjonalt
2010-2015:	Medl. styret for Stiftelsen Kirkens Bymisjon Drammen.
2004-2008:	Medl. områdestyret for Det norske Misjonsselskap, Øvre Buskerud.
1999-2008:	Styreleder Stiftelsen Kirkens Familievernkontor Hallingdal.
1999-2008:	Leder/medl. kriseteamet i Ål kommune.
1996-2009:	Lokallagsleder og leder av prostefaglag, Den norske kirkes presteforening.
1986-1990:	Medl. kretsstyret, KFUK-KFUM Asker og Bærum.

Frivillig leder og medarbeider i div. barne- og ungdomsarbeid, kor og idrett, Korsvei-bevegelsen, Ordo Crucis og NKSS m.m.

SPRÅK:

Norsk bokmål og nynorsk, samt brukbar engelsk.

ANDRE OPPLYSNINGER, PROSJEKTER E.L.

2016-2017:	«Kirkens Unge», strategisk plattform for forpliktende samhandling om Den norske kirkes barne- og ungdomsarbeid.
2011-2013:	«KFUK-KFUM 2025», langtidsstrategi for Norges KFUK-KFUM, ansvarlig leder.
2010-2011:	«Rammeplan for helhetlig og spesialisert diakoni i Drammen», i prosjektledelsen.
2009-2010:	«Rammeplan for trosopplæring i Drammen», i prosjektledelsen.
2007-2008:	«Kyrkja i turistland», prosjektleder
2006-2008:	«Folkemusikk og gudsteneste – tradisjonar og nyskaping», Ål kyrkjelyd / Norsk Kulturråd, i prosjektledelsen.
2004-2008:	«Størst av alt, barn og unge i Hallingdal», i ledelsen for prøveprosjektet.
2000:	”I samme vogn – samvær for konfirmantene og resten av menigheten”, Luther Forlag,
1991-1992:	TT’92 i Asker, Norges KFUK-KFUM, prosjektleder.
1991-1993:	«Ung i kirken», ledet kirkerådets utvalg som leverte utredningen «Ung i kirken» og som bl.a. ga opprettelsen av «Ungdommens Kirkemøte».

Fast spaltist i avisa Hallingdølen (1997-2008).

Kronikker i Drammens Tidende, Luthersk Kirketidende og Vårt Land.

Aktiv Facebook-blogg: «Prosten i Drammen» og «Øystein Magelssen, Generalsekretær KFUK-KFUM».

SVAR PÅ SPØRSMÅL:

1. Hvorfor har du lyst til å bli biskop i Tunsberg bispedømme?

Skulle jeg bli biskop, vil min sterkeste motivasjon være å bidra aktivt til at kirken oppleves som et trygt og romslig hjem og orienteringspunkt – ikke minst for unge mennesker. Det gir meg lyst!

De siste årene har jeg fått lede et arbeid i utvikling og vekst i Norges KFUK-KFUM. Jeg ble tidlig prost i Hallingdal og seinere i Drammen. Her fikk jeg også erfare det mulige, gjennom tydelighet, klare prioriteringer og mobilisering av engasjement og lokalt eierskap. Jeg husker motiverte medarbeidere, ryddige ansvarsforhold, raushet og endringsvilje.

Gjennom 15 års prostetjeneste samhandlet jeg nært med tre ganske ulike biskoper. Hver lærte meg mye om lederskap og teologisk dømmekraft. De viste meg hvordan biskopen kan spille en nøkkelrolle i utviklingen av kirken og mobilisering av innsats. Jeg tror jeg har evner og erfaring som gjør meg egnet til denne oppgaven.

2. Hvordan vil du karakterisere deg selv som person, som prest og som teolog?

Jeg får tilbakemeldinger om at jeg som person og leder, er preget av teologisk og strategisk klarsyn, administrativ ryddighet, stor arbeidskapasitet, trygghet, vennlighet og godt humør.

Jeg er hjemme i Tunsberg bispedømme. Jeg forstår og verdsetter folkekirkens kvaliteter i bispedømmets dalstrøk og i våre folkerike bymenigheter. Jeg kjenner også mange av kirkens utfordringer og slitajemomenter fra «innsiden».

Jeg har en bakgrunn, erfaringer og et engasjement som har gitt meg god innsikt i vårt norske kirkelandskap - og i internasjonalt farvann gjennom YMCA, YWCA og mellomkirkelige kontakter. Jeg opplever å møte tillit blant folk flest, og har venner og bekjente også blant mennesker som på vesentlige punkter, står for andre oppfatninger og holdninger enn jeg selv. Det gjelder også personer jeg har lært å sette pris på gjennom økumenisk arbeid, og personer med andre livssyn og fra andre kulturer.

«Fasthet i det sentrale, frihet i det perifere, kjærlighet i alt.» (Augustin). Det er en holdning jeg er oppdradd til å strekke meg etter, og som jeg håper mine medarbeidere gjenkjenner i min væremåte og forkynnelse som prest og teolog. Fra KFUK-KFUM har jeg med meg forsettet om å gi alle rom til å leve og utvikle seg som hele mennesker med ånd, sjel og kropp. Dette er for meg en dyp bibelsk sannhet som stadig utfordrer og forplikter meg, og preger min selvforståelse som menneske og kristen.

3. Hvilke visjoner har du for Den norske kirke og kirken i Tunsberg bispedømme?

Min visjon for kirken er at den er et godt hjem - der alle dømte kjenner tilhørighet alle slags dager; der forholdet til Jesus Kristus og oss mennesker imellom er viktigere enn aktiviteter og hver sine meninger; der den enkelte trives, vokser og blir utfordret som hele mennesker.

Slik vil også kirken oppfattes som troverdig og åpen, som en viktig stemme og et orienteringspunkt når mennesker og samfunn på ulike måter blir satt på prøver, og vesentlige verdier og idealer blir utfordret.

Jeg tenker dette nå først og fremst innebærer å:

- Forkynne evangeliet med troverdighet, gjennom ord og handling.
- Ha unge menneskers virkelighet, forhold til tro og kirketilhørighet i fokus.
- Fremme et liturgisk liv med en bevisst kombinasjon av kontinuitet og vitalitet.
- Verdsette og videreutvikle et mangfoldig kirkelig kulturliv.
- Prioritere og behovsprøve den diakonal tjeneste klarere.
- Sikre en ny dynamikk mellom trosopplæring og frivillig barne- og ungdomsarbeid.

4. Hva ser du som hovedutfordringer og muligheter for kirken i Tunsberg bispedømme i tiden fremover?

Vi trenger å erkjenne at vi er sendt til verden, ikke vente at verden skal komme til oss.

Også i Tunsberg er det en stund siden det var en selvfølge at kirkens medlemmer døpte sine barn. Kjennskap til kristen tro og erfaring fra kristen trospraksis er for mange – unge som voksne - ganske fraværende. Derfor gjelder det å møte mennesker med åpenhet og ikke ta noe for gitt.

Mennesker som hører til i en organisasjon eller gruppe utvikler lett en kultur som i hovedsak tjener til å begrunne og opprettholde det som er. Denne gruppen vil etter hvert se seg selv innefra og ikke utenfra, slik omgivelsene ser en. Enda kirkens medlemsmasse heldigvis finnes blant folk flest, er det en kjensgjerning at de mer aktive menighetslemmer ofte utgjør en ganske ensartet gruppe, kulturelt og sosiologisk.

Skal vi åpne kirken så et bredere spekter av mennesker opplever kirken som sitt hjem, må vi bli mer behovsorientert og tilpasningsdyktig uten å miste vår egenart og grunnleggende identitet.

Det gjelder at vi:

- Ikke er en meningsallianse, men bygger åpne fellesskap hvor evangeliet og sakramentene deles.
- Gir frihet til ulike strategier og kulturer i menighetene.
- Tar aktiv del i omsorgen for enkeltmenneskers nød og behov.
- Fremmer rettferdighet og tar parti mot undertrykkende krefter og systemer, lokalt og globalt.
- Bidrar til tydelig og tolerant religions- og livssynsdialog, bygger broer og forebygger fordommer i våre flerkulturelle lokalsamfunn.
- Deltar i samfunnsdebatten og profilerer klare kristne verdier med klokskap i media.
- Og erkjenner at vi aldri får kommunisert annet enn det de som hører, oppfatter.

Det står om kirkens troverdighet, om mennesker finner grunn til å regne med Gud i sine liv ved hjelp av hva vi legger til rette for, hva vi formidler og om det vi står for kjennes relevant og oppfattes som ekte.

5. Hva vil du legge særlig vekt på i tjenesten som biskop?

- Motivere
- Dyktiggjøre
- Rettlede

Å gjøre dette er etter mitt skjønn, biskopens viktigste oppgaver, med lokalmenighetene og kirkens frivillige og ansatte medarbeidere i fokus. Kirken er universell, nasjonal og regional, men den er først og fremst lokal. Det er der kirken lever og virker i menneskers hverdag. «Det som ikke skjer lokalt, det skjer ikke.»

En god biskop leder slik at det utløser iver, ressurser og klokskap. Kirkens problem er ofte mangel på glød og dristighet. I en tid med store kirkelige reformer og systemendringer gjelder det å huske at kirkelig tilhørighet og engasjement blir til der enkeltmennesket blir sett, vist tillit og får hjelp til å finne kilder til tro og livsmot.

En klok biskop har lite å forsvare, men alt å vinne. Til dette hører også å lytte til konstruktiv kritikk - intern og ekstern. Verdier og holdninger, fromhetsliv og disippelskap er krevende å måle, især når det gjelder barn og ungdom. Mange strever med hvordan liturgi og trosopplæring kan virke vitaliserende og gi den mobiliseringen vi drømmer om. I samråd med bispedømmeråd og prostekollegium vil en klok biskop utøve strategisk og åndelig lederskap som tar slike signaler på alvor.

Selv vil jeg legge særlig vekt på å:

- Prioritere tid til bønn og bibelstudier.
- Invitere til gudstjenesteliv som vil være navet i mitt arbeid.
- Samle medarbeidere til refleksjon, studium og arbeid om hva overgivelse og etterfølgelse betyr i dag, i kirke og samfunn.
- Legge til rette for at vigslede medarbeidere bruker mer tid blant mennesker og mindre på administrasjon og møter.
- Aktivt søke råd hos og gå i dialog med ikke-kirkelige miljøer, og benytte ulike medier til å kommunisere hva vi står for, hva vi gjør og vil.

6. Hva kan du med din særlige kompetanse tilføre Tunsberg bispedømme og bispekollegiet?

Jeg tror jeg kan bidra til fornyelse og vitalisering. Ikke minst ved å være mer opptatt av hva folk hører og opplever, enn hva vi tror vi har sagt og gjort. Jeg oppfatter meg selv som både lojal og ryddig, men internt vil jeg bringe inn perspektiver og momenter som vi kan få fra mennesker og miljøer på litt avstand fra kirkens gode kjernetropper.

Samtidig har min teologiske kompetanse, min tjeneste som prest og i KFUK-KFUM, lært meg viktigheten av å alltid være bevisst troens kilder og forankringen og mandatet i evangeliet. Jeg vil ha med meg denne dobbeltheten i min strategiske kirketenkning og i møte med de daglige utfordringer. Vi tror jo på «en hellig, allmenn kirke»!

Til tross for vår store satsing på trosopplæring, må vi dessverre konstatere at det kontinuerlige barne- og ungdomsarbeidet, preget av lokalt eierskap og frivillig mobilisering, er fraværende eller svært begrenset mange steder. Vi må være ærlige å erkjenne at mange menigheter i Tunsberg bispedømme ikke er hjem for unge mennesker. Her er mye ugjort, og her ligger en av de viktigste nøklene til folkekirken framtid. Jeg vil tilføre en sterkere uro over dette, men først og fremst en fornyet og målbevisst strategisk innsats for vekst og utvikling. I en periode hvor vi fortsatt vil måtte bruke mye tid og ressurser på interne reformer og organisasjonsspørsmål i kirken, vil jeg se det som min særlige oppgave som biskop, å bidra til å ha i fokus det som er enda viktigere enn kirkens «bygning», nemlig kirken som hjem.

7. Beskriv kort din teologiske profil og ditt ståsted i Den norske kirke.

Dette er mitt teologiske program: Å søke og følge Jesus Kristus.

Vår kirke er et fellesskap av troende tvilere som aldri lykkes i alt. Det er i møtet mellom vår fattigdom og Guds nåde vi finner kirkens dynamikk og vitalitet. Hemmeligheten ligger i overgivelsen og etterfølgelsen, erkjennelsen av at vi er elsket og er til for å elske. Vi er personer som lever i relasjoner, ikke uavhengige individer. Vårt kall er å ta imot den nåde vi skal rekke ut, og samtidig følge Kristus og kjempe med Ham midt i vår virkelighet. For kirken har en profetisk rolle å spille i verden, ikke bare en pastoral. Biskopens oppgave er å tolke evangeliet og angi retning.

Vi er frie til å være oss selv, med våre begrensninger, spørsmål og mangler. Vi trenger ikke slite oss ut på å prestere mer enn vi makter og evner. Når vi våger å erkjenne våre mangler og vår fattigdom, kan Gud finne rom til å gjøre noe med oss og gjennom oss. Slik er den kirke Jesus tegner for oss i Saligprisningene (Matt 5,3-12). Her skjer «underet i de tomme hender». Her er «skatten som bæres i leirkrukker» (2 Kor 4,5-7). Jeg tenker at vår avhengighet av det Gud gir og gjør også er en bispekandidats fremste kvalifikasjon.

8. Hvordan vil du med din teologiske profil kunne være samlende og ivareta det teologiske mangfoldet i bispedømmet?

Så lenge jeg evner å følge Augustins ideal, «fasthet i det sentrale, frihet i det perifere, kjærlighet i alt», vil jeg kunne oppfylle biskopens oppdrag som forvalter av enhetens embete. Med mitt teologiske program og min erfaring fra ulike miljøer i «den kirkelige geografi», ser jeg fram til å kunne ha et respekt- og tillitsfullt forhold til folk i kirkens ulike leirer. Slik vil jeg også kunne fremme en kultur som erkjenner at det som forener, er viktigere enn innbyrdes forskjeller. Og at det nå står om kirkens diakonale og misjonale evne, barn og ungdoms tro og engasjement, og rekruttering til liv og tjeneste i kirke og samfunn.

9. Hvordan vil du forholde deg til at det i Den norske kirke er to syn på kirkelig vigsel av likekjønnede, og hvordan vil du som biskop forholde deg til de som ikke har samme syn som deg?

Selv står jeg for en bibelsk begrunnet aksept av kirkelig vigsel av likekjønnede, men respekterer dem som trekker motsatt konklusjon. Jeg tenker at kirkemøtets vedtak om rom for to syn og praksiser best ivaretar den kirkelige situasjon, et vedtak jeg som biskop, også vil etterleve.

10. Hva er kjernen i din forkynnelse?

- Søk og følg Jesu Kristus. Du er tilgitt, og skal tjene andre.